

Katrijn Hinnekens

- ◆ 42 jaar
- ◆ Werkt als onthaalhelpverlener bij CAW Zuid West Vlaanderen
- ◆ Betrokken bij het GBO-project voor personen met het VDAB-advies 'niet toeleidbaar'
- ◆ Mama van 3 kinderen
- ◆ Woont in Kortrijk

MENSEN OPNIEUW OP DE RAILS ZETTEN

Katrijn Hinnekens: "Nadat Martha van de VDAB het advies 'niet toeleidbaar' had gekregen, nodigde ik haar uit voor een gesprek op kantoor. Ze had geen concrete hulpvraag maar Martha vond het goed dat ik met haar contact zou houden. Daarna heb ik haar verschillende keren thuis opgezocht. Stap voor stap groeide het vertrouwen en leerde ik Martha beter kennen. Zo zag ik dat het huishouden toch wel veel van haar vraagt. Maar Martha klaagt nooit, ook al heeft ze het financieel niet breed, heeft ze fysieke klachten

en staat ze er als alleenstaande altijd alleen voor. Als Martha zegt: 'Het gaat goed met mij', dan moet je daar een beetje doorheen kijken. Dat is ook wat we gedaan hebben tijdens het GBO-overleg. Samen met collega's van het OCMW en het DMW van het ziekenfonds zijn we op alle levensdomeinen nagegaan: wat zijn Martha's rechten en noden? Hoe kunnen we haar ondersteunen? Welke hulp of tegemoetkoming is mogelijk? Welke stappen moeten we daarvoor zetten? Uiteraard was Martha bij dat overleg aanwezig. We dienden een aanvraag voor een integratietegemoetkoming in en

die werd goedgekeurd. Ze geniet nu ook van een sociaal tarief bij de energieleverancier en ze kreeg een kortingskaart 'verhoogde tegemoetkoming' bij de NMBS. Ook gaat Martha nu regelmatig naar de sociale kruidenier voor een voedselpakket. Het lijken kleine dingen, maar voor Martha maken ze een wezenlijk verschil. Het mooie is dat we dit niet voor haar deden, maar met haar. Martha is mondig en moedig. Ze ziet in alles het positieve. Dat is een grote kracht die we probeerden te benadrukken in het traject. We brachten bijvoorbeeld samen de papieren in orde, maar ze trok zelf naar

Martha Calis

- ◆ 60 jaar
- ◆ Cliënte van Katrijn
- ◆ Alleenstaande moeder
- ◆ Heeft 1 dochter en 1 kleinkind
- ◆ Woont in Wervik

HET BOS DOOR DE BOMEN ZIEN

Martha Calis: "Baat het niet, dan schaadt het niet, zo dacht ik toen Katrijn me de eerste keer uitnodigde bij haar op kantoor. Ik had nog nooit van het CAW gehoord. Ik vond niet dat ik hulp nodig had, want ik kan goed mijn plan trekken. Als alleenstaande heb ik geleerd om te roeien met de riemen die ik heb. Ik leef zuinig zodat ik elke maand rondkom. Mijn boodschappen doe ik met de fiets. Ik kan niet veel ineens meenemen, dus koop ik elke dag een beetje. Ook koken en het huishouden doen, is lastig, maar als ik het in stapjes doe, lukt het. Ik wil anderen niet tot last zijn. Het overleg met Katrijn en een medewerker van het OCMW en van het DMW van het ziekenfonds, was een positieve ervaring. Ik was blij dat ik erbij mocht zijn. Als er over je beslist wordt, dan wil je daarin betrokken worden, want je bent toch geen kind? Ik hou graag zelf de touwtjes in handen. Van tevoren had Katrijn het overleg met mij

de NMBS. Ook de stap naar de sociale kruidenier heeft ze zelf gezet. Door samen te werken met het OCMW en het DMW van het ziekenfonds kregen we meer voor elkaar en gingen er deuren open voor Martha. Ze weet nu ook waar en bij wie ze terecht kan met een vraag, waardoor ze in de toekomst gemakkelijker de stap zal zetten naar hulp."

voorbereid en ik voelde me op mijn gemak. Dat het overleg plaatsvond bij het OCMW was fijn, want dan was ik daar ook eens geweest. Op eigen houtje zou ik daar nooit binnengestapt zijn. Iedereen legde haarfijn uit hoe ze werken en wat ze voor mij kunnen betekenen. Dat ik op bepaalde zaken recht had, daar had ik nooit bij stilgestaan. Het is een groot voordeel dat ik dat niet allemaal zelf moest uitzoeken en al die stappen alleen moest zetten. Ik zou zeker verloren gelopen zijn in het doolhof van instanties en al die ingewikkelde procedures. Het is ook fijn om te beseffen dat je er niet alleen voor staat en dat er iemand is zoals Katrijn: één contactpersoon bij wie je terecht kan met al je vragen. Naar een sociale kruidenier gaan, wilde ik eerst niet, maar ik ben blij dat ik toch de stap heb durven zetten. Ik ga er nu wekelijks naartoe en niet alleen voor het eten. Ik heb er ook nieuwe mensen leren kennen. Dat doet me goed." ◆

"Door samen te werken, kregen we meer voor elkaar en gingen er deuren open die anders gesloten zouden blijven."